

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. והבדלתם בין והבהמה
השוקרה לשמאח ובין העוף
הנמשא לשחר ולא תשטצו
את פשטיתכם בהבדמה
ובעוף ובכל אשר תרמש
האומא להבדיל
לכם לשמאח: ויקרא כ ה
2. אלה השמאים לכם
בכל השקר כל ונגע קדם
במות יטמא עד הערב:
ויקרא כ ו
3. וזה לכם השמא בשקר
השקר על האקר החולד
והעקבר והעץ למינהו:
ויקרא כ יט

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה נשפך וכו' רציניות דם של מח וביזה:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה דבתיב ובו'
מיתורא דוי". צמדרש רבה
פ' ח"ט פ"ט רש"י אומר
טמא הטמא ר"א בן יוסי
אומר זה חזק ועיין מנחות דף
נא ע"ב תוספות ד"ה וי":

מוסף רש"י

כל שטומאתו ושיעורו
 שרץ. כגון שני חלאי וזיס
 משני חמץ או משני גזלים,
 או שני חלאי ערסה ערסה
 שטרעס, זמן טומאתם שיה
 ושיעורן שיה לנפח בשיעור
 אחד (רמב"ם **טו**, **טז**).
 ואלא שיעורו. כגון שרץ
 וניבלה, ששניהן טומאתם ערב,
 אבל אין שיעורן שיה לנפח,
 או שיה כביזם חס כנבעדם (שם).
 שיעורו ואלא טומאתו. כגון
 מנ וניבלה, ששניהן כביזם חס
 טומאתם נבעה חס טומאת
 ערב (שם).

רבינו גרשום

דנבלה מטמאה בכזית
במובדלת קאמר לבהמה
טהורה קרי לה מובדלת
שמובדלת ומותרת באכילה
בין כל שאר בהמות אבל
שאינה מובדלת לאכילה
דהיינו בהמה טמאה לא

מטמאה אלא עד דאיכא יוח
בין הבהמה הטהורה וגו' ל
אלא לבל תשקצו לאפוש
רחמנא לבל תשקצו הכי ק
למיפלג שיעורייהו אלא לה
[אבל] בשאינה מובדלת לה
דם השרץ והבשר [מצטרף]
ובשר משרץ אחר אין מצטרף
משרץ זה וחצי שיעור משרץ
ועכבר ובין חצי שיעור מ

דאיהל מקצתו הו"א דמיירי ב
ברביעית ואפ"ה מקצתו טהור
הו"א ההיא דאיהל על מקצת

אמר ליה כי אקניסו רחמנא. בהמה
לפלוני ושיעורא בין נצילה מובדלת בין
משקאו וקמ"ל דלחמ נבלת בהמה טמאה
שליס מחייב מלכד מאוס לבן משקא
טמאה מלכד מלחל דנבלה דאיכא לאו
דלא משקאו ולא דבהמה טמאה:
ומתב"י דס השך וצבור מצטרפין.
לכל עדשה לממא: כלל אמר ר' יהושע
בגמ' שטמאטו ושיעורו שוין. כגון נבלה
ונבלה או חולד ועכבר: טומאטו ולא
שיעורו. כגון שרץ ונבלה דטומאתן
שוה דשניה הויין טומאת ערב ולא
שיעורו דנבלה שיעור טומאתה בכזית וכן
[ושרץ דנבלה ששן: ולא טומאטו. יא [כגון
ונבלה ומת תרויהו ממטמאן בכזית]
מת הויא טומאתו ו' ונבלה לא הויא
אלא טומאת ערב: לא טומאטו ולא
שיעורו. כגון מת שדך דשרץ שיעורו
בשערה וטומאתו על הערב ומת
שיעורו בכזית וטומאתו שבעה: גמ'
אמר רב תיני י"ז וכו'. כלומר ה'א
דקמ"י דס השך וצבור מצטרפין דוקא
בשרש של אותו שרץ ענשו שפירש ממנו
הסם הדין דס ובשר משרב לחמ ולא

שהדס משך אחד והבשר משך אחר
 וכן אכלו^א אי אחד מ' שרצים לא
 ממטטרף: **הטמאים**. ה"א ימירא מלמד
 ממטטרף אפילו שך ושער כלומר כחאי
 שיעור משך זה וכחאי שיעור משך אחר
 ממטטרפין^ב חאי שיעור עין מחולד וחאי
 שיעור מעבד ממטטרפין וקסאי לרבי
 עין יוחנני^ג: **אמר רב יוסף כלן ככולו**
ככלן במקטא. אי הוו שרצים כולן
 שלימים בין משס אחד בין משאי שמות
 ופירשין חין שיעור מזה וחאי שיעור
 מזה או מזה דס ומזה בשר כיון דאחו
 ממקוס חשוב דמרוויחין עין השרצים
 ויננה וחשנין ממטטרפין ואלא
 דלמיר^ד חנין עין וכו' היינו במקטא
 דלא הוו השרצים שלימים אלא מקטא
 של כל אחד ואחד מונח ככלן ופירש
 דס מזה ובשר מזה הואיל ולא אחו
 משרצים שלימים חאי בשר ממטטרפי
 הדס עס הבשר אלא עס גל אחו
 שפירש ממנו הדס: ומנא סימרא.
 דשני לן בין כולו למקטא: נשפך על

ה'רפ"ה רביעית דס (ה') פ' שלמה ויהי מקומו קטפרס ויהי נקט
רפ"ה הרפ"ה היתה חלקה דהיא כדמיון ותפסות הדס: איזל על
מקאס. של רביעית דס כגון עשה על מקמתו טהור משום דלא איזל
על כל השעור: איזל על כולו. על הרביעית של דס טמא: והא איזל
הוינא רביעית דס שהגיס בה. שהפך לאו בה כבש או כדכר טהור
ואע"ג דכי הגיס בה איזל שלא יחליט על כולו קמני טהור אותו המגיס
בו ואמאי קמני איזל ברייתא איזל על כולו טמא: אלא לאו ש"מ לאו
ככולו כאן במקאס. דהיא דקמני איזל על כולו טמא היינו היבא דאמאי
האי רביעית דס ממנו שלם ויהי חשיב דמטמא בזהל והא דקמני
שהגיס בה טהור היבא דלא דלא רביעית או ממנו שלם אלא שיא
ממקאסו שהיה מונח שם מקמת מת ופירש ממנו אותו דס אע"ג דלית
ביה רביעית הוואל איזל דס ממנו שלם לא חשיב ואינו מטמא בזהל
וכן אמר רבי: איזל דכתיב וזה לגס וגו'. והאי קרא ממשא חבאל
לדרשא למידרש ביה הכי דהא כתיב קרא אחרתא (ויקרא יב) יום אלא
הוואל לדרשא לגס: אמרו לו. רבי תמיך תמלודיו של רבי מתיא: תמיס לו
בן יוחאי. כבר נמחכם בן יוחאי שיועד לומר דבר זה: ים למוד ערוך.
ולא אמרה מדעתו ומגנן דלמדה מרבי אלעזר בר רבי יוסי מהבא
שפסם אחד ורי: וסופר קומי. שגילה השער שעל מלכו והיה השער
של אחריו כעין בלורית יזו שהעובדי כוכבים עושין כדי שלא יכירו בו
שהוא יהודי: מי שיש לו אויב. ראונו שיעשיר או ראונו שיעני:

טטור כיון שלא נגע אלא במקלחו מן: דכרתים וזה לכם הטמא. וכלומר נמחם לעצמו מן: וסיפר קומי. עשה מן כדי להמנע שלא יכיר הדבר שיש לעשות בטל הגזרה: (ט) אילו היה אבא חפיה קיים. יכיר שיש צד וטוב שזהו נעטן וירא אזי שמה יענישו ור"ש אומר שזה לא

(כלות) [המת] שיצא מכולו ודליכא ברביעית ואתיא כר"ע דאמר במס' אהלות (פ"ב מ"ב) דם המת שיצא מן מיירי ברביעית בלבד וה"פ לעיל כאן בכולו כאן במקצתו פי' מקצתו שלא נגע בכולו בפעם אחת ומה שהורה דוקא בשלא אלא על צד אחד אבל איהל על כולו אפילו בב' פעמים יאה טמא קמ"ל דרבי' מוחס' מהר"ם: (מן לעצמו וחכם גדול)

קדשי מזבח פרק רביעי מעילה

הַשְׂרָצִים מִצִּמְרֵיץ הוּא עַם הוּא. כְּנוֹן שְׁמוֹנֶה עָרִיס הַחֹלֵד הוֹעֲבֵר
וְנִלְוִי בְּלִי שְׁמוֹמָתוֹ וְשִׁיעֲרוֹ שׁוּן מִצִּמְרֵיץ. כְּנוֹן שֶׁן
וְשָׁרָן יֵשׁ גִּילָה וְשִׁיעֲרוֹ כְּנוֹן אֲבָרָן מִן הַמֶּת וְכִיּוֹן מִן
הַמֶּת שְׁמוֹמָתָה שׁוֹה בְּהֶלֶל וְלֹא שִׁיעֲרוֹ יֵשׁ לְדִית מִטְמָא בְּצֵר וְאֲבָר
כֵּל בְּהֶלֶל וְשִׁיעֲרוֹ כְּנוֹן שְׁמוֹמָתוֹ וְלֹא שִׁיעֲרוֹ שׁוּן
יֵשׁ וְנִלְוִי עַם הוּא אֲבָרָר בְּלִי חֵיוֹן עַם הוּא
יֵשׁ וְנִלְוִי עַם הוּא אֲבָרָר בְּלִי חֵיוֹן עַם הוּא

פירוש הא דקאמר צמתי' דם השך
ובשרו מנטרפין היינו דווקא צעור
הדם בשך אכל פירש הדם ממש
השך אין מנטרפין מתבי ר' יוס' בר
ר' חנינא העמאלים מלמד שצמטנרפין
ואפילו שרץ ושרץ שרץ ודם בין משם
אחד בין משני שמות פירוש שני שמות
שני שרצים כמו חולד ועכבר יט' א' א'
מנטרפין השך על שך אחר וכו'
דם השך ובשרו מנטרפין אפילו ר'
פירש אחר רב יוסף כאן צבולו כאן
צמקתו כלומר הא דלמר האב צבירית
שצמטנרפין על שך זה ובשר שך
אחר היינו דווקא צבולו שפירש הדם
משך שלם ו' חו' חסוד להטריף האב
דלמר גבי צמתינן דאין מנטרפין אלא
אם כן עודו צו היינו צמקתו וא' שלא
פירש הדם אלא מאבד אחר או מחמיכה
אחת וא' אינו חסוד להטריף ומנא
מינא שא' חילוק בין כשצמט משך
שלם בין כשצמט משך שאינו שלם
כדמנא פירוש על הרפסא והיא מקומה
קטפרס פירוש נשפר רביעית דם המה
צמקוס מדורין לא היה מתעבד צמקוס
אחד אלא כאן מעט וכאן מעט האהיל
על מקצתו טעור לפי שלא האהיל על
כל רביעית הדם איהל על כולו שאיהל
על כל מקום שנשפך הדם כגון שאיהל
ידו עליו טמא דלא איהל על רביעית
דקסבר שהדם שצמקוס זה מנטרפין לדם
שצמקוס אחר: והא אמר רבי
יוהנן רביעית דם שהניח בו טהור.
פירוש לא מגיס הדם צפק או צקה
טהור לפי שאר אפשר שלא בלע הקסה
נא ולא יסאף רביעית ואמאי טעור
הא אמרינן איהל על נא' מ' מקצתו טמא
אע"פ שלא האהיל ו' על כל הרביעית
צמקוס אחר' אלא כאן צבולו כאן
צמקתו הא דלמרינן איהל על
נא' מקצתו טמא היינו צבולו כלומר

[illegible]

צו שהוא יהודי שיהודים אינם מספרים קומי: **אמר** שביט. כלומר נכון
 אתם לומר תן בנק להריגה כמו שאתם אומרים לעצמי שלוח בני עם
 אומר קך צעזצורו אלא צעזצור אימת המלכות פן יסתכן בדבר ולקך אמר
 אילו

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

א [מיי] פ"ב מה' מאכלות
אסורות ה' ט:
ב ב מיי פ"ד מה' טומאת
אובלן ה' יא:
בא ג ד מיי פ"ב מה'
מאכלות אסורות הלכה
ז ופ"ד מהלכות שאר אבות
הטומאה הלכה ז:
בב ה מיי פ"ד מה'
טומאת מת ה' יג:

שיטה מקובצת

[illegible]

עו) שיעור בין משם אחר
 יין משני יתכן כי מחולק
 יחולק בין שני ענפים ועבר כי
 חצי שיעור מחולק: ין לרב
 תינן ה"ה: ין תתרייהו
 שרצים שלבו איהו ין
 נמקח: ין וכו' ויהי יתביח
 ווכי נמקח: ין רם של מת
 יהיה קוממו: ין שפן
 בשר: ין אחרת
 הטמאים: ין זה ה"ה
 ומ"ד אמר ליה תמורו
 יתן שפי לר' אליעזר בן
 יוסי וממל למרד שרשי
 מח בלורית כרך שהעובדי
 ין שר
 שיעורין
 וטומאת טומאת ערב וכקוין

[illegible]

שני עולות חיבות שבאים
יחזלו. שמואל דאחר. שיהיל ע
ה"פ ב' כלומר ג' דאדא
בכולו למקצתו ומביא ראה
ההו"ל למה הוצרך להביא
ההיל ומה לי נוגע ותינר
ההיל ע' מקצתו טהור משום
שני שרצים. אלא במקצתו טהור. ע"כ.
ע' אלא במקצתו טהור. ע"כ.
הדוחק גדול לדיכא שיהיל
יחזקו א' דאכל אלא ההיל
להכי מייח' דר' יוחנן דמיייר
אשמועינן זה אלא דר' יוחנן
וינו מאהיל בפסא אחת. ע"כ